

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 311

гр. Стара Загора, 28.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Пламен Ст. Златев
Мариана М. Мавродиева

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20235500500102 по описа за 2023 година

Обжалвано е определение № 150 от 17.01.2023 г., постановено по гр.д. № 138/2023 г. на Районен съд – Стара Загора, с което производството по делото е прекратено поради недопустимост на предявения иск с правно основание чл.127, ал.1, т.4 КТ.

Частният жалбоподател С. В. Т., чрез процесуалния си представител адв.Г. И., счита, че определението на първоинстанционния съд е неправилно. Излага съображения в подкрепа на становището си, че производството по делото не следва да се прекратява.

Съдът, като обсъди направените в частната жалба оплаквания, намери за установено следното:

Частната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършване на въззивния контрол за законосъобразност и правилност върху първоинстанционното определение, в рамките, поставени от частната жалба, настоящата въззивна инстанция препраща своята фактическа обстановка към формираната от първоинстанционния съд, както е изложена в мотивите на определението, тъй като я намира за точна, пълна и кореспондираща със събраните доказателства. Настоящата въззивна инстанция споделя и правните изводи формирани от районния съд въз основа на приетата фактология, тъй като правилно са приложени относимите материаноправни разпоредби.

Притезания, които не могат да бъдат осъществени принудително, се бранят при нарушаване с други санкции/обезщетения за (вредите от) неизпълнението им, които им придават правен характер. Такова е и непаричното задължение на работодателя по чл.127, ал.1, т.4 от КТ, което има строго личен, незаместим характер, да изготви и връчи на работника длъжностна характеристика, в която да посочи по-подробно задълженията му по трудовия им договор или допълнителното споразумение към него. За

неизпълнението му КТ не случайно не предвижда осъдителен иск на работника или служителя за реалното му принудително изпълнение от работодателя, защото последното е недопустимо. За неизпълнението му КТ предвижда само отговорност на работодателя за обезщетение за неизпълнението му по чл.226, ал.1, т.1 от КТ за вредите, причинени на работника или служителя, поради неиздаване или несвоевременно издаване на необходимите му документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, каквато е и длъжностната характеристика. Нормата на чл.226, ал.1 от КТ има предвид такива други вреди, причинени на работника или служителя именно по повод неиздаване на такива документи във връзка с трудовото правоотношение - за възнаграждение, трудов стаж, длъжностна характеристика за изпълняваната работа (Опр. 304-2018-IV г.о.). Не би могло да бъде и иначе, защото с последната задълженията по трудовия договор/допълнителното споразумение към него, само се конкретизират, а не се установяват/създават, защото характерът на длъжността и трудовите функции са обективни факти, към които връчването на характеристиката няма отношение (така и Опр. № 1301- 2014-IV г.о.). Поради това и неизпълнението на задължението по чл.127, ал.1 т.4 от КТ на работодателя да изготви и връчи такава характеристика на работника или служителя, не се отразява по никакъв начин на съдържанието на трудовото правоотношение, нито на действителността на сключеното и в случая от страните допълнително споразумение от 22.02.2022г. към трудовия им договор, защото изменението на променената с него длъжност на ищцата е постигнато в момента на подписване от страните на това им споразумение (така и Опр. № 1301-2014-IV г.о.). В този смисъл неизпълнението на задължението по чл.127, ал.1, т.4 от КТ на ответния работодател да изготви и връчи на ищцата нова длъжностна характеристика за конкретизиране на задълженията ѝ на новата длъжност по това допълнително споразумение, не е предпоставка за осъществяването на фактическия състав на същото изменение на трудовото им правоотношение, защото изменението му е постигнато още с подписването на това допълнително споразумение към трудовия им договор. А съдържанието на задълженията на работника по трудовото правоотношение се уреждат именно в последния/допълнителното споразумение към него, чрез посочване на естеството на неговата работа. Поради това, ако работодателят не изпълни задължението си по чл.127, ал.1, т.4 от КТ и не изготви или не му връчи длъжностна характеристика, това не се отразява по никакъв начин на съдържанието на трудовото им правоотношение - нито работодателят може да възложи с длъжностна характеристика несвойствени задължения на работника, нито последният може да не изпълнява задълженията си, произтичащи от естеството на възложената му работа, поради липсата или невръчването на длъжностна характеристика, или поради непосочването на съответно задължение в нея (Р 800-2011-IV г.о. и Р 215-2010-IV г.о.). Поради това законодателят не е предвидил в КТ възможност за работник или служител да предяви иск за осъждането на работодателя си да изпълни реално

задължението си по чл.127, ал.1, т.4 от КТ, защото неизпълнението му не се отразява по никакъв начин на съдържанието на трудовото им правоотношение, респективно на трудовите задължения на работника или служителя на заеманата от него длъжност. Поради това последният няма правен интерес от осъдителен иск за реалното му изпълнение, защото КТ не е предвидил такъв осъдителен иск за реалното му принудително изпълнение чрез глоби по чл.527, ал.1 от ГПК, а само иск по чл.226, ал.1, т.1 от КТ за обезщетение на вредите от неизпълнението му.

Правният интерес от всеки иск, включително и от осъдителния, е абсолютна положителна процесуална предпоставка за възникването и съществуването на правото на иск, за наличието на която съдът поради това следи служебно, а в случая тя не е налице, то предявеният от ищцата по делото осъдителен иск против ответника се явява недопустим (чл. 124, ал. 1 ГПК).

Мотивиран от гореизложеното, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 150/17.01.2023 г., постановено по гр.дело № 138/2023г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което производството по делото е прекратено.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в 1- седмичен срок от съобщаването му чрез ОС- Ст.Загора пред ВКС на Р.България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____